

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. I. An, ut Confessarius possit aperire litteras S. Pœnitentiariæ, debeat
esse Magister in Theologia, vel decretorum Doctor?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

intus, habet Sanchez l. 8. matr. d. 34.) nihil horum expresse prescriptum est. Et ideo, licet ad ejusmodi dispensationem requiri Sacramentalem praevis confessionem rectè negarint, *juxta antiquam formam*, Sanchez cit. n. 29. & alij: *juxta formam tamen recentiorum* id non procedit, ut patebit ex seq. Et ideo ejusmodi mandatorum Executor, si errare nolit in re gravi, ac executionem mandati non exponere nullitati, omnino tenetur diligenter attendere quasvis mandati, quod accipit, clausulas; & non nisi eos sequi, qui cas exponunt secundum formam, sub qua nunc emanant à sacra Penitentiaria. Advertendum autem, cum sacra Penitentiaria annuit supplicationi Oratorum, ac litteras, quibus delegatum constituit, ut cum Oratoribus in foro interno dispense, mittit, in ipsdem exprimi hunc titulum: *discreto viro Confessori, Magistro in Theologia, vel decretorum Doctori, ex approbatis ab Ordinario*. Ad horum intelligentiam, sit.

§. I.

An, ut Confessarius possit aperire litteras S. Penitentiariae, debeat esse Magister in Theologia, vel decretorum Doctor?

237. Esse de necessitate (secluso privilegio) affirmat Vincentius de Justis l. 1. c. 8. n. 95. quod adeo verum esse vult, ut, si dictis qualitatibus careat, non possit cas litteras aperire, esto alias sit doctissimus, vel in publicis etiam Academijs doceat Theologiam, jus civile, aut Canonicum; nec sufficere, licet sit doctor Legum; & pro sua opinione refert Sanchez l. 8. de matr. d. 34. n. 7. Pontium l. 8. eod. c. 21. §. 1. n. 13. aliisque complures. Ex hoc infert cum cit. authoribus, eos Regulares, qui verè Doctores in publicis Academia approbati non sunt, nec hujusmodi approbationis authenticum documentum reportarunt, non posse hujusmodi litteras, seu Brevia aperire; sed intellige, quoad effectum ea exequendi, licet juxta suorum Ordinum instituta, Magistrorum privilegij fruantur, & Magistri appellentur, aut errore communi doctores reputentur. Rationem reddit n. 100. quia praedictae qualitates requiruntur in delegato de forma.

238. Circa praesentem materiam, ut, quod in praxi tutum est, referamus. Not. 1. per illud verbum *Confessori* hoc loco venire

Tom. II.

Confessarium, etiam si nullas adhuc confessiones audiverit, modo sit ex approbatis ab Ordinario, & ab ipso dispensando ad hoc electus, ut dicemus n. 2321. & seqq. Not. 2. ut Confessor electus ad exequendum mandatum S. Penitentiariae (*secluso privilegio*) validè agat, omnino requiri, quòd sit Magister, seu Doctor in Theologia, vel jure Canonico; cum hæ qualitates in delegato expresse requirantur, ut patet ex initio litterarum, de quo n. 2306. & patebit ex sequent.

Not. 3. ad eam qualitatem Doctoratus Theologici, vel in jure Canonico (prout requiritur in delegato, cui committitur dispensatio) non sufficere, quòd quis sit earum facultatum Professor in Academia approbata, etiam idoneus; vel, quòd sit Magister in Theologia ex instituto aliquarum Religionum; vel communi errore reputetur habere talem gradum; sed requiri necessariò, quòd gradu doctoratus in Theologia, vel jure Canonico, sit insignitus in aliqua Universitate; ita communis cum Sanchez cit. l. 8. d. 34. Pontio cit. l. 8. eod. c. 21. §. 1. n. 13. Castropalao p. 1. r. 3. d. 6. p. 15. §. 1. n. 1. & alijs. Quamvis enim multi doceant, tamen ut quis sit Doctor, oportet, in Academia approbata, Doctoratus insignia legitime accipere L. Medicos. C. de Profess. & quis medic. ut rectè notat Pereyra in Elucidar. n. 305. & 343.

Ratio ulterior sumitur ex c. Statutum. 2310. 11. de Rescript. in 6. ubi Bonifacius VIII. sic loquitur: *Sancimus, ut nullis, nisi dignitate praeditis, aut personatum obtinentibus, seu Ecclesiarum Cathedralium Canonice causa, auctoritate litterarum sedis Apostolica, vel delegatorum ejusdem, de cetero committantur*. Ex hoc enim sequitur, eos tantum de jure posse esse delegatos Papæ quoad executionem litterarum ejus, aut ab ipso delegatorum, qui habent dignitatem Ecclesiasticam, vel personatum, aut Canoniatum in Ecclesia Cathedrali, ut colligitur ex Gloss. ad cit. c. Statutum. V. Dignitate, &c. de quo alias agitur l. 3. tit. 29. de offic. & potest. Jud. deleg.

Doctoratum autem esse dignitatem docet Sylvester V. Doctor n. 1. qui n. 2. ait: *Doctorem in continenti, cum incipit legere, habere dignitatem*; quia habet à lege jurisdictionem Ordinariam super suos juxta authent. C. Ne filij pro Patre. Cùm ergo

Bbbb

ergo

ergo hanc qualitatem in suis delegatis ad dispensationes matrimoniales exigat S. Penitentiaria, hanc qualitate carens omnino caret requisito ad validè exequendam ejusmodi commissionem; quidquid in contrarium dicat Fragotus tom. 1. de Regim. l. 5. d. 12. §. 14. à n. 88. apud Pereyram cit. n. 344. quia verba commissionis clara sunt.

Et ideo ejusmodi litteras exequi non potest confessarius, qui solum est *Licentiatus* pro Doctoratu Theologiæ, vel Juris Canonici. Nam etsi talis Doctoratui sit proximus, & facultatem habeat eum obtinendi, solum sequitur, quod in favorabilibus sub nomine *Doctōris* comprehendatur quoad privilegia *ratione exercitiij* concessa; non autem, *ratione dignitatis*, ut rectè notat Sanchez cit. n. 8. cum Ripa in *L. Centurio*. ff. de *Vulgar*. n. 18.

2312. Nec obstat, quod, ut Parochus putativus validè præstet actus, qui pendunt à *jurisdictione*, sufficiat error communis cum titulo existimato; quia licet error communis det vel potius indicet, tunc à *Republ. vel Principe* concedi *jurisdictionem*; juxta *L. Barbarius* ff. de *offic. Prætor*: ut cum factis communi docet Castropalaus cit. n. 1. non tamen dat qualitatem; cum ergo in nostro casu qualitas *Doctōris* in Confessore eligendo, vi commissionis requiratur; eo ipso deficit conditio, ut quis validè ad hunc commissionis actum exequendam eligatur. sic Pontius cit. n. 13.

2313. Dixi n. 2307. *secluso privilegio*; quia, ut rectè notat de Justis cit. n. 103. quidam Generales certarum Religionum, ex speciali Sedis Apostolicæ privilegio, possunt ejusmodi commissiones exequi vel per se, vel per alios ab ipsis deputatos, licet careant, requisitâ in alijs, qualitate *Doctoratus*, de quo hæctenus; ubi etiam refert hanc facultatem habere Patres nostræ Societatis ex privilegio *Greg. 13. die. 3. Apr. 1582.*

Et quamvis Lezana tom. 3. *summæ. qq. regular. V. Litteræ Apostolicæ*, n. 16. dicat: hoc privilegium soli *Generali Claudio Aquavivæ*, non autem alijs ejus successoribus concessum, consequenter, ut ait, se non videre qualiter alij *Generales Societatis* eo uti possint; cum privilegium alicui *Generali personaliter* concessum, non transeat ad successores: fallitur tamen in eo, quod sibi persuadcat esse privilegium per-

sonale, seu concessum soli personæ P. N. Claudij.

Nam si Lezana considerasset verba constitutionis Gregorianæ, reperisset statim in principio, eam gratiam factam *Præposito Generali Soc. JESU, ratione officij* ut patet. 1. ex inscriptione. 2. ex verbis statim ad initium, ibi: *delectis filijs Presbyteri Soc. JESU, cui præesse dignosceris*, ubi aperte explicatur *ratio officij*, nimirum quod præsit universæ Societati; consequenter ad illum non ratione personæ *Patris Claudij*, sed ratione *Generalis* concessio fiat.

Deinde prudenter præsumi nequit, Pontificem hanc gratiam alligasse *Patri Claudio*, quâ tali potius, quàm quâ *Generali*; cum manifestum sit, toti corpori vivere voluisse, non ad vitam personæ, quæ tunc Societati præerat; sed in quantum caput ejus corporis erat, ut liquet expressis in iisdem litteris Apostolicis expressis. Cum enim hæc perpetua sint, utpote procedentes ex functionibus hujus *Institutionis*, & ob id privilegium *idem omnino* (quod jam olim universæ Societati verbe & vivâ voce, concessum erat ab Alexandro Frumento officij S. Penit. Regentis etiam constitutione suâ firmate gratiæ voluerit, profus immeritò concluditur, in hoc indulto Pontificem habuisse in P. N. Claudio potius *rationem personæ quam officij*; cum idem Societati indulgere liceret suis voluerit per P. Claudium, tunc *Generalem*, quod vivâ voce quondam Frumentus: hoc autem indultum Frumentus fuisse personale tantum, vix prædicitur Lezana,

Nec obstat, quod præter *nomen officij* in dicto privilegio etiam exprimitur *nomen personæ* ipsius Generalis. Nam, cum ratio concedendi, quæ ibidem apponitur, manifestè talis sit, quæ non tam in ipsa *persona* P. N. Generalis, quàm in Religionis ipsi subditis, exigat usum ejus privilegij per frequentem, valde fructuosam & perquam necessarium ad animarum salutem, cujus cura nostræ Societati ex *Instituto suo propria est*, ipsa sufficienter, & aperte demonstrat, eam expressionem ex mente concedentis dirigi ad P. N. *Generalem ratione muneris*, non personæ.

Nec obstat, 2. quod ibid. dicatur: *Per te vel tibi subordinatos superiores designatos*

di. Nam, cum in hac Religione speciale sit, quod privilegia Societati univ[er]se concessa, non descendant in subditos, seu membra hujus corporis, nisi mediante communicatione, quæ fit per ipsum caput totius Religionis, vel immediate, vel mediantibus Superioribus ipsi subordinatis, merito exprimitur hæc ratio utendi concessio favore non competere ulli, nisi per P. N. Generalem designato, aut subordinatos illi superiores; quibus ille hanc designandi facultatem tribuit; ne scilicet quis existimet, sibi eo ipso, quod de Societatis corpore sit membrum, licere illius usum, quod fortasse multi, qui Societatis institutum non norunt, non considerant. Plura de hoc V. apud Gobat in *Theol. Juridico moralis c. 37. sect. 1. subsect. 2. n. 158. qui. n. 160.* satis exponit sensum suum super ea doctrina Lezana, de qua n. 2313.

2317. Not. 4. dictam *Doctorem* qualitatem non desiderari in *aperiente* literas Pœnitentiariæ, ut vult de Justis in n. 2307. sed solum in *exequente* dispensationem in ijs commissam, ut monuimus *num. cit.* nec aliud velle P. Sanchez relatum à de Justis, ut aperte constat ex ipso Sanchez l. 8. d. 34. n. 12. ita etiam Bonacina de *Legib. d. 1. q. 2. p. 2. n. 3.* & Lezana *cit. qui. n. 19.* rectè docet ex Sanchez *cit. num. 12.* veriore esse sententiam, quæ negat, prædictas literas suo effectu frustrari, aut privari, si aperiantur à non habente prædictam qualitatem. Cum ex ipso sine commissionis constet, eam exigi pro executuro dispensationem, non aperturo literas.

2318. Quæres tamen. 1. an carens requisita qualitate *Doctorem*, vel privilegio, peccet, si eas literas aperiat? 2. an in casu, quo unus Confessarius eas aperuit, sed exequi recusat, dispensandus possit alium adire, & ab ipso dispensationem obtinere? 3. an si, qui prius noluit exequi, mutato consilio jam velit? Ad. 1. affirmative respondet Lezana *cit. ex Naldo in Summa. V. Litera, n. 8.* Nam ex se patet, alienas literas aperire cum scientia, *sibi non inscriptas, sed alteri*, illicitum esse, ac contra mentem, ac intentionem scribentis, qui jus habet prohibendi invafores arcani sui, præsertim spectantis ad forum animæ, fractione literarum. Ad. 2. respondeo affirmative, id, quod etiam tenet Lezana

Tom. IV.

cit. n. 19. Nam privilegium, pro foro solum interno alicui concessum, ad effectum aliquem gratiosum alterius ministerio præstandum, probabilitus imitatur forum pœnitentiale, in quo, si Pœnitenti servire non vult unus Confessor, qui ceteroquin posset, licet adire alium, pariter potentem, ac volentem, ad eundem ab illo accipiendum. Ad. 3. respondeo pariter affirmative. Nam prior recusatio nihil mutat in qualitate personæ ad executionem commissæ gratiæ illum eligentis, aut electæ.

§. II.

An, & qualiter in Confessario, delegato à S. Pœnitentiaria, requiratur quod sit ex approbatis ab Ordinario?

Non est dubium, requiri hanc qualitatem in tali confessore delegato, qui dispensationem non aliter exequi potest, nisi vel auditâ prius confessione Sacramentali Oratoris, vel Oratricis, vel etiam in ipso actu Sacramentalis confessionis; præterquam, quod in ipsa etiam commissione claris verbis exprimat, ibi: *ex approbatis ab Ordinario*: complura tamen dubia in præsentia materia esse possunt. Igitur Quæstio est. 1. an Confessarius delegatus possit literas, seu commissionem exequi, si verè sit approbatus ab Ordinario, licet sit valde rudis? R. affirmative, quantum est, *vi hujus qualitatis* requisitæ. Nam sic omnino habet id, quod requiritur in ea clausula: *ex approbatis ab Ordinario*; ita Sanchez l. 8. de *matr. d. 34.* Trullenck *oper. moral. tom. 3. l. 7. c. 10.* & alij.

Quæstio est. 2. an idem procedat, si fuisset quidem semel approbatus, sed licentia postmodum occultè revocata, vel in principio nulliter data propter occultum aliquem defectum communiter ignoratum? R. affirmative; Nam in tali casu adest titulus coloratus, ac error communis; cum supponamus revocationem, vel nullitatem esse occultam. In concurrentia autem harum duarum circumstantiarum (ne gravissimo salutis periculo exponatur tot animæ) jurisdictionem supplet Ecclesia; ita Sanchez *cit. n. 14.* Trullenck *cit. n. 3.* Filliac. *qq. moral. tom. 1. tr. 10. p. 2. c. 10. n. 352.*

Quæstio est. 3. an idem procedat, si fuisset quidem approbatus ad audiendas confessiones,

Bbbb 2

ffessiones,